

Bk. 0004. 11. 2025

Dolnośląski Urząd Wojewódzki we Wrocławiu
50-153 Wrocław
pl. Powstańców Warszawy 1

PNK-N.40.62.2025.PK

Wrocław, 2025-12-19

WPLYNEŁO
STAROSTWO POWIATOWE W DZIERŻONIOWIE
KANCELARIA OGÓLNA (1)

19-12-2025

L. dz. 4346.2025.eP.244303090

ilość załączników 120

podpis

Ps + BR

WPLYNEŁO
BIURO RADY POWIATU
Organy Jednostek Samorządu Terytorialnego

2025-12-19

L. dz.

Ilość załączników 120

Podpis

INFORMACJA

Wysłano z EZD PUW

Szanowni Państwo Wójtowie Gmin, Burmistrzowie, Prezydenci Miast, Starostowie Powiatów oraz Marszałek Województwa

Dolnośląskiego, Przewodniczący Rad Gmin, Przewodniczący Rad Miast, Przewodniczący Rad Powiatów oraz Przewodniczący Sejmiku

Województwa Dolnośląskiego, w załączeniu organ nadzoru przekazuje pismo ogólne w sprawie skarg, wniosków i petycji.

Załączniki:

1. Pismo ogólne do JST (002).pdf

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć oprogramowania do weryfikacji podpisu

Data złożenia podpisu: 2025-12-19T09:51:17.387Z

Podpis elektroniczny

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

Wrocław, dnia 19 grudnia 2025 r.

PNK-N.40.62.2025.PK

Szanowni Państwo
**Wójtowie Gmin,
Burmistrzowie, Prezydenci Miast,
Starostowie Powiatów oraz
Marszałek Województwa
Dolnośląskiego**

**Przewodniczący Rad Gmin
Przewodniczący Rad Miast
Przewodniczący Rad Powiatów
oraz Przewodniczący Sejmiku
Województwa Dolnośląskiego**

Wojewoda Dolnośląski – organ nadzoru nad działalnością jednostek samorządu terytorialnego, kierując się potrzebą zachowania właściwego toku postępowania ze skargami, wnioskami i petycjami wnoszonymi przez obywateli, a także wyeliminowania najczęstszych naruszeń prawa pojawiających się w jego ramach oraz mając na względzie dobre praktyki w zakresie współpracy z samorządami, przesyła następujące informacje dotyczące uchwał w sprawie rozpatrzenia skarg, wniosków i petycji.

1. Kwalifikacja pisma jako skarga, wniosek, petycja lub pismo wniesione w sprawie indywidualnej.

Czynnością, która powinna rozpoczynać postępowanie z pismem wniesionym przez osobę trzecią jest jego odpowiednie zakwalifikowanie. Zgodnie z art. 222 Ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 572, dalej KPA): „O tym, czy pismo jest skargą albo wnioskiem, decyduje treść pisma, a nie jego forma zewnętrzna.” Analogiczną regulację możemy odnaleźć w Ustawie z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 870, dalej UP), stanowiącą iż: „O tym, czy pismo jest petycją, decyduje treść żądania, a nie jego forma zewnętrzna.” Pomimo umieszczenia

wskazanych przepisów w odrębnych ustawach, prawodawca zdecydował się uregulować je w zasadzie identycznie. Tożsamy jest także obowiązek organu, do którego wpłynęło pismo, w zakresie ustalenia jego przedmiotu. W szczególności nie jest dopuszczalne ograniczenie się w tym zakresie do tytułu nadanego przez autora, co wynika *expressis verbis* z przytoczonych przepisów. Umieszczenie pisma w jednej z trzech wymienionych powyżej kategorii ma niebagatelne znaczenie z uwagi na konieczność właściwego określenia katalogu norm znajdujących zastosowanie w danej sprawie.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 UP: „Przedmiotem petycji może być żądanie, w szczególności, zmiany przepisów prawa, podjęcia rozstrzygnięcia lub innego działania w sprawie dotyczącej podmiotu wnoszącego petycję, życia zbiorowego lub wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego, mieszczących się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji.” Ustawodawca posłużył się w tym przypadku sformułowaniem „w szczególności” co wskazuje, iż przytoczone wyliczenie jest jedynie przykładowe i przyjmuje postać katalogu otwartego. Tym niemniej, należy pamiętać, że z uwagi na rozbieżność funkcji, jakie spełniać mają skargi, wnioski i petycje ich przedmiot nie powinien się pokrywać. Bez wątpienia można natomiast uznać, iż postulaty w zakresie zmian legislacyjnych będą odpowiadały swoją treścią pojęciu petycji. Jeżeli petycję wniesiono do podmiotu niewłaściwego, adresat zobowiązany jest przekazać ją do podmiotu właściwego (art. 6 ust. 1 UP), a gdy petycja dotyczy kilku spraw podlegających rozpatrzeniu przez różne podmioty, rozpatrzyć ją w zakresie należącym do swojej właściwości oraz przekazać ją do pozostałych właściwych podmiotów, zawiadamiając o tym równocześnie podmiot wnoszący petycję (art. 6 ust. 2 UP). W takim przypadku konieczne jest także poinformowanie o przekazaniu podmiotu wnoszącego petycję.

Art. 227 KPA stanowi, że: „Przedmiotem skargi może być w szczególności zaniechanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.” Skarga będzie zatem swoistą formą obrony interesów jednostki, które jednak, z uwagi na brak legitymacji procesowej, nie mogą być przedmiotem postępowania administracyjnego. Przedmiot skargi jest ściśle skorelowany z działaniem (bądź brakiem działania) określonych podmiotów i podejmowanymi przez nich czynnościami. Choć w tym przypadku ustawodawca także ustanowił otwarty katalog kwestii, których może dotyczyć skarga, to widać wyraźnie, iż większy nacisk został tutaj położony na pojawiające się niedostatki w sferze faktu, niż w sferze prawa (jak miało to miejsce w przypadku petycji). Jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest

przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego albo wskazać mu właściwy organ (art. 231 § 1 KPA).

Z kolei „Przedmiotem wniosku mogą być w szczególności sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności” (art. 241 KPA). Oprócz wyrażenia dezaprobaty właściwej dla skargi, możemy dostrzec w tym wypadku także aspekt o charakterze pozytywnym, a zatem propozycję zmiany w zakresie funkcjonowania podmiotu, do którego wniosek został skierowany. Jeżeli wniosek wpłynął do organu niewłaściwego, tryb postępowania będzie identyczny jak w przypadku skarg (art. 243 KPA).

Nie należy jednak tracić z pola widzenia faktu, iż pismo złożone przez osobę trzecią może nie dać zakwalifikować się do żadnej z powyższych kategorii, gdyż dotyczyć ono będzie sprawy indywidualnej. W takim przypadku, zależnie od tego czy toczy się postępowanie administracyjne, a także od jego stadium, będzie ono powodowało wszczęcie postępowania (jeżeli zostało złożone przez stronę lub postępowanie może toczyć się z urzędu - art. 233 KPA), konieczność jego rozpoznania w ramach toczącego się postępowania (art. 234 KPA) lub będzie potraktowane jako żądanie wszczęcia postępowania w trybach nadzwyczajnych (art. 235 KPA). W takim przypadku organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest organ uprawniony do wszczęcia postępowania lub organ, przed którym toczy się postępowanie, a w przypadkach określonych w art. 235 - organ właściwy do wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo do jej uchylecia lub zmiany. Organ, który otrzymał pismo, uznając się za niewłaściwy, powinien przekazać je organowi rzeczowo właściwemu, zgodnie z art. 19 i art. 7b KPA. Właściwość rzeczową w postępowaniu administracyjnym określają przepisy KPA oraz ustaw szczególnych.

2. Właściwość rzeczowa do rozpatrywania petycji.

Właściwość rzeczową w sprawach dotyczących petycji określa art. 2 ust. 1 i 3 UP. Zgodnie z tymi przepisami, petycję rozpatruje organ władzy publicznej, a także organizacja lub instytucja społeczna w związku z wykonywanymi przez nią zadaniami zleconymi z zakresu administracji publicznej, jeżeli żądanie wyrażone w petycji mieści się w zakresie ich zadań i kompetencji. Rozpatrzenie petycji będzie zatem w gestii podmiotu, którego działania (w tym te potencjalne) stanowią przedmiot petycji.

Przykładem pisma, które należy zakwalifikować jako petycję oraz organu właściwego do jej rozpoznania, jest petycja w sprawie opracowania dokumentacji projektowej na kanalizację deszczową, która powinna być rozpatrzona przez wójta/burmistrza prezydenta – jako organ wykonawczy gminy (zgodnie z art. 2 ust. 1 i 3 UP). W myśl art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 1153) zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę, a także kanalizacji oraz usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych jest zadaniem własnym gminy. Natomiast art. 31 wyżej wymienionej ustawy stanowi, iż kierowanie bieżącymi sprawami gminy oraz reprezentowanie jej na zewnątrz należy do kompetencji wójta. Nie ulega zatem wątpliwości, że kwestie odpowiedniego wykonywania wskazanego zadania należy zakwalifikować jako „bieżące sprawy gminy”, z czego wynika właściwość organu wykonawczego do rozpatrzenia petycji w tym przedmiocie.

3. Właściwość rzeczowa do rozpatrywania skarg.

W przypadku skarg, właściwość do ich rozpoznania została uzależniona od podmiotu, którego działania lub bezczynności ta skarga dotyczy. Zgodnie z art. 229 KPA: „Jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności:

- 1) **rady gminy, rady powiatu i sejmiku województwa - wojewoda**, a w zakresie spraw finansowych - **regionalna izba obrachunkowa**;
- 2) **organów wykonawczych** jednostek samorządu terytorialnego oraz **kierowników** powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych w sprawach należących do **zadań zleconych** z zakresu administracji rządowej - **wojewoda lub organ wyższego stopnia**;
- 3) **wójta** (burmistrza lub prezydenta miasta) i **kierowników** gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - **rada gminy**;
- 4) **zarządu powiatu oraz starosty**, a także **kierowników** powiatowych służb, inspekcji, straży i innych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - **rada powiatu**;
- 5) **zarządu i marszałka województwa**, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 - **sejmik województwa**.”

Dla przykładu, skarga dotycząca ogółu działalności orzeczniczej starosty, wykonywanej w ramach administracji architektoniczno-budowlanej, jest skargą (w rozumieniu KPA), która podlega rozpoznaniu przez wojewodę, gdyż dotyczy ona

wykonywania przez starostę zadań zleconych z zakresu administracji rządowej (art. 80 ust. 1 pkt 1 i art. 82 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane - t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 418).

W związku z wątpliwościami dotyczącymi właściwości do rozpatrzenia skargi na prezesa spółki prawa handlowego, której jedynym właścicielem jest gmina, Wojewoda Dolnośląski stoi na stanowisku, że organem właściwym do rozpatrzenia takiej skargi w sprawie dotyczącej realizacji zadań własnych gminy jest rada gminy. Zgodnie z art. 229 KPA jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności organów wykonawczych jednostek samorządu terytorialnego w sprawach należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej jest wojewoda lub organ wyższego stopnia (pkt 2), a z kolei organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 jest rada gminy (pkt 3). Ponadto w świetle art. 18a ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym rada gminy kontroluje działalność wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy; w tym celu powołuje komisję rewizyjną. Przepis art. 18b ust. 1 tej ustawy stanowi z kolei, że rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

Wprawdzie przepis art. 219 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 18) stanowi, że rada nadzorcza sprawuje stały nadzór nad działalnością spółki we wszystkich dziedzinach jej działalności, to jednak należy mieć na względzie wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 sierpnia 2019 r., I OSK 657/19, w którym stwierdzono, iż: Spółki prawa handlowego, których jedynym właścicielem jest gmina, mają szczególny charakter, ponieważ podstawowym celem ich powołania (utworzenia) jest realizacja określonych zadań gminy, a nie przynoszenie zysku. Dlatego też przepisy ustawy o samorządzie gminnym w odniesieniu do tych spółek są przepisami szczególnymi w stosunku do przepisów kodeksu spółek handlowych. To zaś uzasadnia kompetencje kontrolne rady gminy nad tego rodzaju spółkami, ponieważ rada gminy musi posiadać kompetencje kontrolne w stosunku do wszelkich jednostek organizacyjnych, za pomocą których gmina realizuje spoczywające na niej zadania. Przekazanie zadań do spółki nie może bowiem oznaczać wyjęcia ich spod kontroli rady. Z tego względu spółki, których jedynym właścicielem jest gmina, a także te, w których większość udziałów posiada

gmina ze względu na decydujący głos przedstawicieli gminy w organach takiej spółki, niewątpliwie mieszczą się w pojęciu „gminnych jednostek organizacyjnych”, pomimo tego, że posiadają odrębną od gminy osobowość prawną.

Powyższe nie wyklucza jednak uprawnień rady nadzorczej takiej spółki do rozpatrzenia skargi na jej prezesa w sprawie, która nie dotyczy realizacji zadań własnych – na podstawie art. 219 § 1 Kodeksu spółek handlowych w związku z art. 229 pkt 7 KPA. Dlatego niezwykle istotne jest przeanalizowanie treści i przedmiotu skargi oraz jej kwalifikacja w celu ustalenia, czy skarżący podnosi zarzuty wobec prezesa spółki komunalnej jako kierownika gminnej jednostek organizacyjnej realizującego zadania własne gminy, czy też wykonującego obowiązki w innych sprawach. Należy mieć na uwadze, że w przypadku wielu skarg wyrażających niezadowolenie ze sposobu realizacji zadań własnych gminy skarżący wskazują jako podmioty odpowiedzialne za zaistniałą sytuację różne podmioty jednocześnie. Wśród takich podmiotów wymienia się najczęściej wójta (burmistrza, prezydenta miasta), urząd gminy, prezesa spółki czy po prostu gminę jako taką (mającą status osoby prawnej). W ocenie Wojewody tak sformułowane skargi powinny być rozpatrzone przez radę gminy jako organ, który ma ustawowy obowiązek weryfikowania sposobu realizacji zadań własnych przez podległe jej podmioty. Rada gminy, oceniając swoją właściwość do rozpatrzenia skargi, powinna wziąć te kwestie pod uwagę.

Przepis art. 238 § 1 KPA stanowi, że zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 KPA. Zdaniem Wojewody Dolnośląskiego, w przypadku rozpatrywania skarg przez organ kolegialny, czyli np. radę gminy, aktem w którym rada dokonuje rozstrzygnięcia skargi jest co do zasady uchwała. Jest to bowiem jedyna prawna forma działania przewidziana dla organu kolegialnego. Uchwała powinna rozstrzygnąć czy wniesiona skarga jest zasadna, czy też nie. Przy czym, przepisy KPA stanowią o „zawiadomieniu o sposobie rozpatrzenia skargi”. Istotne w przypadku uznania skargi za bezzasadną jest zawsze uzasadnienie podjętej decyzji. Wynika to bezpośrednio ze wspomnianego wyżej art. 238 § 1 KPA, który stanowi, że zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno dodatkowo zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 KPA. Oznacza to, że w przypadku uchwały uznającej skargę za bezzasadną uzasadnienie takiej decyzji powinno znaleźć się w treści uchwały, bądź uzasadnienia do uchwały, bądź zawiadomienia, o którym

mowa w art. 238 § 1 KPA zawierającego wytlumaczenie danego rozstrzygnięcia. W razie sporządzenia uzasadnienia do uchwały, ze względu na konieczność spełnienia wymogu zawartego w przepisie art. 238 § 1 KPA, powinno być ono integralną częścią takiej uchwały.

Jednocześnie należy wskazać, iż załączenie do uchwały stanowiska komisji skarg, wniosków i petycji nie stanowi wypełnienia dyspozycji art. 238 § 1 KPA. Stanowiska komisji i rady gminy nie są bowiem tożsame. W tym miejscu należy zauważyć, że w świetle przepisu art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji. Stwierdzić zatem należy, że komisja skarg, wniosków i petycji jest jedynie ciałem doradczym (opiniodawczym) rady gminy, nie zaś podmiotem uprawnionym do podejmowania w imieniu rady rozstrzygnięć w sprawie rozpatrzenia skargi ani do sformułowania uzasadnienia, o którym mowa w art. 238 § 1 KPA. Komisja nie posiada upoważnienia do dokonywania czynności w celu realizacji w/w obowiązków. Uzasadnienie załączone do uchwały rady gminy powinno zawierać konkluzję, iż to rada dokonała rozstrzygnięcia w kwestii uznania skargi za bezzasadną, a treść uzasadnienia nie powinna co do tego pozostawiać wątpliwości.

Od skargi wnoszonej w ramach tzw. uproszczonego postępowania o charakterze administracyjnym (o której mowa powyżej) należy odróżnić skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego uregulowaną w przepisach ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 935), która jest instytucją prawną inicjującą postępowanie sądowoadministracyjne. W świetle tego zastrzeżenia, należy wskazać, iż skarga na „nieudzielenie odpowiedzi przez Wójta na wniosek o udostępnienie informacji publicznej” powinna zostać potraktowana jako skarga do sądu administracyjnego i zostać przekazana do tego sądu celem jej rozpoznania (na podstawie art. 21 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej - t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 902). Zgodnie bowiem z art. 21 ustawy o dostępie do informacji publicznej do skarg rozpatrywanych w postępowaniach o udostępnienie informacji publicznej stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329). W ślad za powyższym na mocy art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.) wojewódzki sąd administracyjny jest właściwy do rozpatrywania skarg na bezczynność m.in. wójta gminy w przedmiocie udostępniania informacji publicznej.

Z kolei pismo, zatytułowane jako „skarga”, w którym zawarto dezaprobatę wyrażoną w związku z „zabranie prawa jazdy” wypełnia znamiona pisma złożonego w sprawie indywidualnej i jako takie powinno być przedmiotem postępowania administracyjnego (głównego lub w trybach nadzwyczajnych) uregulowanego w przepisach KPA. Prawidłowym zachowaniem niewłaściwego rzeczowo organu (np. rady powiatu) byłoby w tym wypadku przekazanie tego pisma staroście - jako organowi I instancji w zakresie wydawania decyzji o zatrzymaniu prawa jazdy (na podstawie art. 102 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami - tj. Dz. U. z 2025 r. poz. 1226), który następnie dokona odpowiedniej kwalifikacji pisma (już w ramach postępowania w toku instancji) oraz zadecyduje o nadaniu mu odpowiedniego biegu. Potraktowanie tego pisma jako odwołanie od decyzji lub wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji w dużo większym stopniu realizuje prawo strony do ochrony swoich interesów, niż nastąpiłoby to w postępowaniu skargowym. Ponadto, postępowanie skargowe nie jest konkurencyjne wobec postępowania administracyjnego, a w żadnym razie nie może stanowić dla niego substytutu. Wobec tego, jeżeli pismo daje się zakwalifikować jako dające podstawę do bycia rozpoznanym w postępowaniu administracyjnym, to tryb ten należy potraktować jako priorytetowy w stosunku do postępowania skargowego.

4. Właściwość rzeczowa do rozpatrywania wniosków.

Na podstawie art. 242 KPA wnioski rozpatrują organy właściwe ze względu na przedmiot wniosku, a wnioski w sprawach dotyczących zadań organizacji społecznych - organy tych organizacji. Brak jest w tym przypadku pomocniczych reguł ustalania właściwości (takich jak art. 229 KPA w odniesieniu do skarg), stąd należy ją ustalać stosownie do przedmiotu wniosku i zakresu kompetencji organu. W świetle powyższego pismo, którego przedmiotem jest odprowadzanie wód opadowych oraz utwardzenie odcinka drogi gminnej należy zakwalifikować jako wniosek, a organem właściwym do jego rozpoznania, zgodnie z art. 242 KPA w związku z Art. 19 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 marca 1985 r o drogach publicznych (tj. z dnia 26 czerwca 2025 r.), jest wójt/burmistrz/prezydent. Ustawodawca przesądził, że zarządcą drogi, dla dróg gminnych, jest wójt. Ponadto, kwestie odpowiedniego utwardzenia drogi, a także nadania jej innych cech, które są niezbędne do jej użytkowania, należy umiejscowić w sferze kompetencji organu wykonawczego, co dodatkowo przemawia za poczynioną powyżej kwalifikacją.

5. Podsumowanie

Wojewoda Dolnośląski, badając legalność podejmowanych uchwał organów jednostek samorządu terytorialnego, w tym z zakresu rozpatrywania skarg, wniosków i petycji, zobowiązany jest do ustalenia właściwości danego organu. Podjęcie uchwały przez organ niewłaściwy stanowi istotne naruszenie prawa, co wymaga interwencji Wojewody w postaci wydania rozstrzygnięcia nadzorczego stwierdzającego nieważność aktu w całości. Tymczasem to organ, do którego wpłynęła skarga, wniosek, petycja, jest w pierwszej kolejności zobowiązany przepisami prawa do ustalenia swojej właściwości rzeczowej. W ostatnim czasie Wojewoda Dolnośląski, na skutek błędnego kwalifikowania właściwości w zakresie rozpatrywania skarg, wniosków i petycji, zobligowany był w większym niż dotychczas wymiarze do podjęcia interwencji nadzorczych i stwierdzania nieważności uchwał, w których organy stanowiące JST uznały się za właściwe do rozpatrzenia takich sygnałów, co jednocześnie stanowiło wkroczenie we właściwość innych organów administracji publicznej. **Niniejsze pismo ma na celu wskazanie, że każdy organ administracji publicznej powinien w pierwszej kolejności ustalić swoją właściwość rzeczową.** Organy stanowiące JST, podejmując uchwały rozpatrujące skargi, wnioski, petycje zobligowane są do niewkraczania w kompetencje innych organów, w szczególności zobowiązane są do ustalania, czy przedmiot sygnału nie leży w kompetencjach Wojewody, organu wykonawczego danej JST, innego organu, czy też nie stanowi podstawy do wszczęcia postępowania w indywidualnej sprawie lub winno być rozpatrzone w toku postępowania administracyjnego. Niniejsze pismo ma również na celu uniknięcie interwencji nadzorczych na skutek błędnego kwalifikowania właściwości skarg, wniosków i petycji przez organy JST, w szczególności przez organy stanowiące JST.

Wojewoda Dolnośląski zaznacza jednocześnie, że obowiązujące przepisy prawa nie uprawniają organu nadzoru do wydawania obowiązujących interpretacji przepisów prawnych. W związku z powyższym, niniejsze pismo nie może być traktowane ani jako wiążąca wytyczna postępowania dla organów jednostek samorządu terytorialnego, ani jako podstawa do ubiegania się przez jakikolwiek podmiot do wydania oczekiwanego przez niego rozstrzygnięcia.

Z poważaniem

Z up. WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

Joanna Trojan-Kłęsk
DYREKTOR WYDZIAŁU
Prawnego, Nadzoru i Kontroli

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/